

I. felvonás

A Lángtenger
Hadművelet

13. fejezet

A Sötétség haragja

Egy távol eső galaxis sötétjében:

Az Árnyvírus alkotói elbizakodottak voltak, sebezhetetlennek mutatták magukat, s most valóra vált a legnagyobb félelmük. Hárman is figyelték a felvételeket, amelyek látszólag a semmibe vetítettek ki. Az egyikén két birodalmi anyahajó vert szét egy rakás lidérc kaptárhajót, a másikban épp a Nagasaka tizedelte az Ori hadait, míg a harmadikban egy negyedik bestia viaskodott egy seregnyi goa'uld hajóval. Az utolsó felvételen már három volt ezekből, az általuk már jól ismert monstrumokból, melyek az orruk előtt szedtek ízzé-porrá egy armadára való aschen cirkálót.

- A szövetségeseink tehetetlenek az új fenyegetés ellen – szólalt meg az egyikük.
- A szerkezetük 89%-ban megegyezik az általunk használtakkal. Ezek a hajók ott voltak a Nagy Háborúban, megjárták, és túléltek a pusztítást – tette hozzá egy másik.
- Az egyik csata helyszínén az Antarion is feltűnt, kapcsolta léptek az emberekkel. Félő, hogy szövetségre akarnak lépni egymással, ellenünk.

A harmadik idegen erre levetette a köpenyét, fény derült az igazi valójára. A másik kettő is követte a példáját, s immár valamennyien tisztán, meztelenül álltak a helyiségben. Nem volt valami sok fény, ezért nem lehetett jól látni őket.

- A Nagy Háborúnak nem volt nyertese, csak három vesztese. Lám, mindhárman túléltek... és lám, fél millió év után ismét szembekerültünk egymással. Akkor az ember és az antarion különálló felekként küzdött, de mégis majdnem tönkrevetnek minket. Azóta... oly sok év óta sem hevertük ki azt a csapást.

- Cserébe ki akartuk irtani őket.
- Akkor most befejezzük, amit elkezdünk. A Nagy Háború nem ismétlődhet meg, azt nem élénk túl. Gyorsan és erősen kell lecsapnunk az emberekre, aztán meg kell keresnünk és el kell pusztítanunk az Antariont.
- Hány kaptár áll készen?
- Háromszázegy, bármikor útnak indulhatnak. A Tejúton pedig még mindig maradt egy térfigyelőnk, ugyanaz a konstrukció, amivel támadni fogunk. Egyetlen hajó, amely hatalmas pusztítást vihet véghez.
- Páratlan erejű fegyver az ellenség fészkében. Jó, sőt pompás.
- De most, hogy árthatnak neki, nem küldhetjük a Földre. Túl veszélyes.
- Egyet értek, inkább küldjük a hajógyáruk ellen. Minimalizálnunk kell az anyahajók számát, hogy könnyebb dolgunk lehessen.
- Mindenképpen nagy veszteségeink lesznek. Ismerjük az embereket, a kevés is sok a kezükben, éppen ezért akartuk elkerülni ezt a pillanatot.
- Mindenképpen ki kell irtanunk őket az Invázió előtt.
- Már kevés a Fém, kimerültek a bányák, nincsenek új lelőhelyek. De náluk már tele vannak a régiek, náluk még rengeteg Fém van.
- Az ő anyahajók és a Fémből vannak. Küzdeni fognak érte.
- Ezért kell elpusztulniuk az Invázió előtt, utána pedig az Antarionnak is követnie kell őket. Azt javaslom, indítsuk a gyáruk ellen a térfigyelőt, és most azonnal indítsuk meg az összes hajót, ami csak készem áll.
- Egyet értek.
- Nincs más lehetőségünk, meghoztuk a végső döntést.

- Az Embernek vesznie kell.

Néhány órával később, háromszázegy kaptár indult meg a Föld felé. Idő előtt fog elérkezni a háború, úgy fog előtérbe kerülni a következő Nagy Háború lehetősége, hogy egyik fél sem áll készen rá igazán.

Mindennek ellenére, a hatalmas had egyre csak megy, megy és megy, alkonyt vetve az alattuk álló bolygó fényére. Ám nem csak erre az égitestre vetettek alkonyt, alkonyt vetettek a holdra, alkonyt vetettek a csillagokra, alkonyt vetettek a Földre, alkonyt vetettek a nagy Tau'ri Birodalomra...

Alkonyt vetettek az emberiségre.

Vége

Az I. felvonásnak.

Meghatározatlan idejű szünet
következik...

Darth Raven